

מ"ת 4840/01/16 - מדינת ישראל נגד י' א' (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

10 ינואר 2016

מ"ת 4840-01-16 מדינת ישראל נ' א'(עציר)

לפני כבוד השופטת בכירה שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד כרמית כהן

נגד

המשיב

י' א' (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד וליד אבו סבית

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו על רקע כתב אישום המייחס לו תקיפה הגורמת חבלה ממש של בן זוג.

עפ"י העובדות, המשיב והמתלוננת הם נשואים זה לזה. ביום 21.12.2015 סמוך לשעה 19:30 בביתם בפזורת ***** תקף המשיב את המתלוננת בכך שסטר על פניה וזאת על רקע התערבותה של המתלוננת בהתנהגותו של המשיב כלפיה ילדיהם.

ב"כ המבקשת הפנתה לחומר הראיות בתיק וטענה לקיומן של ראיות לכאורה, ב"כ המשיב טען להעדר קיומן של ראיות לכאורה.

לאחר שעיינתי בתיק החקירה, מצאתי קיומן של ראיות לכאורה, אלה מבוססות על הודעתה הראשונה של המתלוננת, על צילום פניה של המתלוננת, ממנו ניתן להתרשם בחבלה לא קטנה על פניה.

בהודעתה מוסרת המתלוננת כי לאחר שהמשיב הגיע מהעבודה בסמוך לשעה 19:30 הוא החל לצעוק על אחד הילדים שלהם, היא הגיעה על מנת להפריד, אז הכה בפניה. דבריה של המתלוננת ניתן להתרשם לא מנופחים או מוגזמים. כאמור, עדותה נתמכת בצילום פניה.

בהודעתה השנייה ביקשה המתלוננת לבטל את תלונתה, אם כי יש לציין כי לשאלת החוקר האם כל מה שסיפרה

בעדותה הראשונה זה נכון, היא אמרה כי כל מה שמסרה בעדותה הראשונה "זה נכון וזה קרה".

טענות ב"כ המשיב כי המתלוננת למעשה לא דוברת אמת והגישה תלונתה אך על מנת לסבך את המשיב על רקע קנאתה אליו, אין בידי לקבל בשלב זה של ההליך. כלל ידוע הוא כי בית המשפט בהליך זה אינו עומד על מהימנותם של העדים וזו צריך ותתברר בהליך העיקרי. אוסיף בעניין זה, כי אילו רצתה המתלוננת לסבך את המשיב, הרי שלא הייתה מסתפקת מן הסתם בתלונתה הכחוושה יש לומר והייתה מוסיפה ומגזימה באשר להתרחשות.

הדברים האמורים נכונים גם באשר להודעתה של אמו של המשיב, אשר טענה כי לא ראתה את המשיב מכה את המתלוננת.

המשיב הכחיש כי הכה את המתלוננת, לטענתו היא הכתה את עצמה על מנת לסבך אותו ולמנוע ממנו לנסוע לחברתו בחברון. בתימוכין לטענתו, מסר כי אחיו א' ראה את המתלוננת מכה את עצמה. בחקירתו של א' הוא מוסר כי הוא כלל לא היה במקום ולא ראה את המתלוננת כלל וכלל ביום האירוע.

האמור מספק תשתית ראייתית למיוחס למשיב.

אשר לעילת המעצר - זו סטטוטורית והיא מקבלת עצמה נוספת בהינתן העובדה שמדובר במי שהורשע רק ביום 21.10.2015 בעבירה של תקיפה סתם של המתלוננת ותלוי ועומד נגדו מאסר מותנה לתקופה של 6 חודשים.

בהינתן קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, וטרם שבית המשפט יידרש סופית לבקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים במשפטו, בשים לב להרשעה בעבירת אלימות קודמת כלפי אותה מתלוננת, סבורני כי יש מקום להפנות את המשיב לשירות המבחן.

קובעת לדין ליום 7.2.2016 בשעה 09:00.

שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב לרבות בחינת חלופת מעצר ככל שתוצע וזאת עד מועד הדיון הנ"ל.

המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדיון באמצעות שב"ס.

שב"ס מתבקש לאפשר למשיב לבצע 3 שיחות טלפון וכן להנפיק לו ציוד ראשוני.

ניתנה והודעה היום כ"ט טבת תשע"ו, 10/01/2016 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

משפטו של המשיב החל. משבוצעה הקראה מורה על ביטול דיון ההקראה בתיק העיקרי שנקבע ליום 17.1.2016, ועל ביטול זימון המשיב באמצעות שב"ס לאותו מועד.

הודע למשיב ולבא כוחו על מועד הדיון המקדמי אשר קבוע בתיק העיקרי בפני כב' ס. הנשיאה, השופט ברסלר-גונן, ליום 17.2.2016 בשעה 11:30.

המשיב יובא לדיון הנ"ל באמצעות שב"ס ככל ויהיה ברשותו.

ניתנה והודעה היום כ"ט טבת תשע"ו,
10/01/2016 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית , שופטת בכירה